

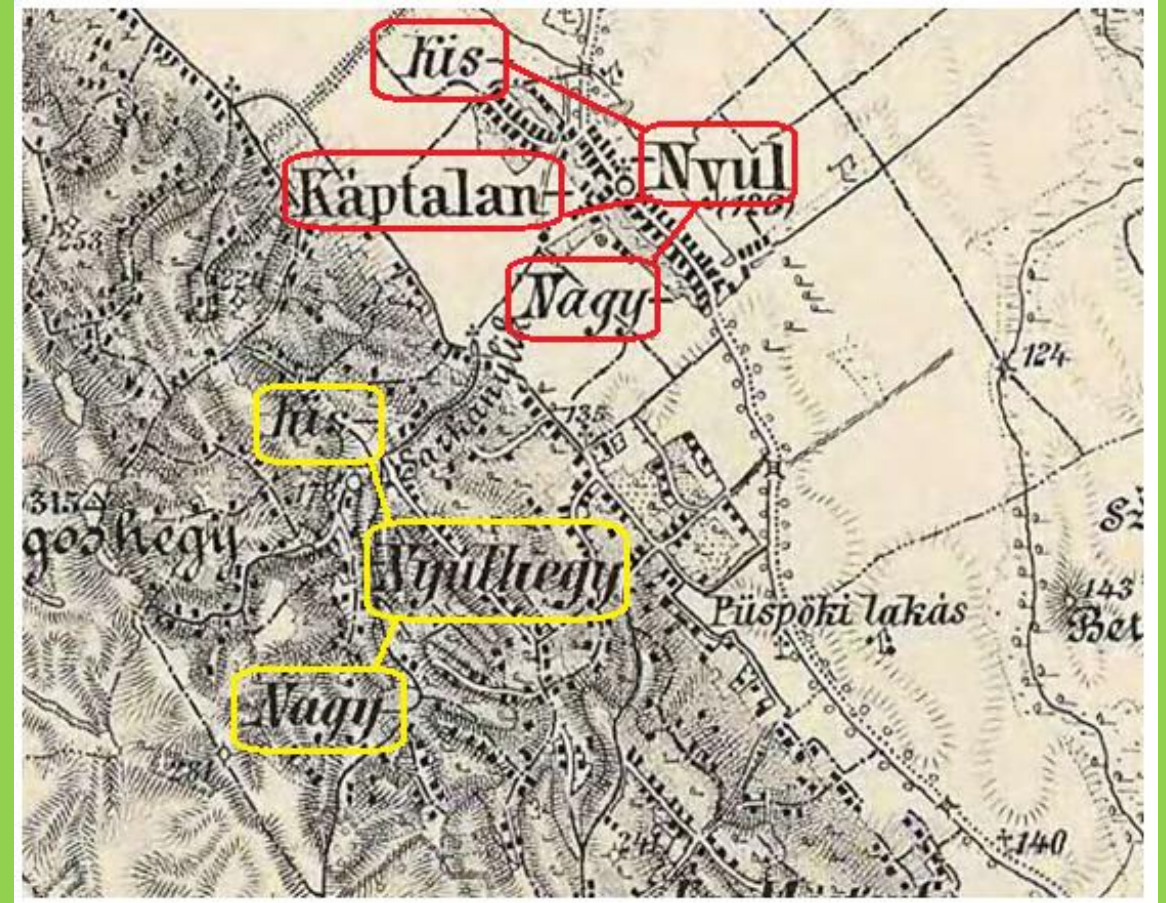
MESE A SZURDIKRÓL ÉS A NYÚLI BÚCSÚRÓL

2025

1.
Nagyon régen történt, amit most elmondok,
Mint a magas fűben apró nyúlporontyok,
Öt falu úgy bújt meg a Sokorótájon,
Kettő a dombok közt, három a lapályon.

2.
Káptalannyúl, Kis- és Nagynyúlfalu népe
Síkságra települt, utak közelébe,
Kis- és Nagynyúlhegy meg fön a dombok között
Szőlőt termesztett s az árvízzel küszködött.

3.

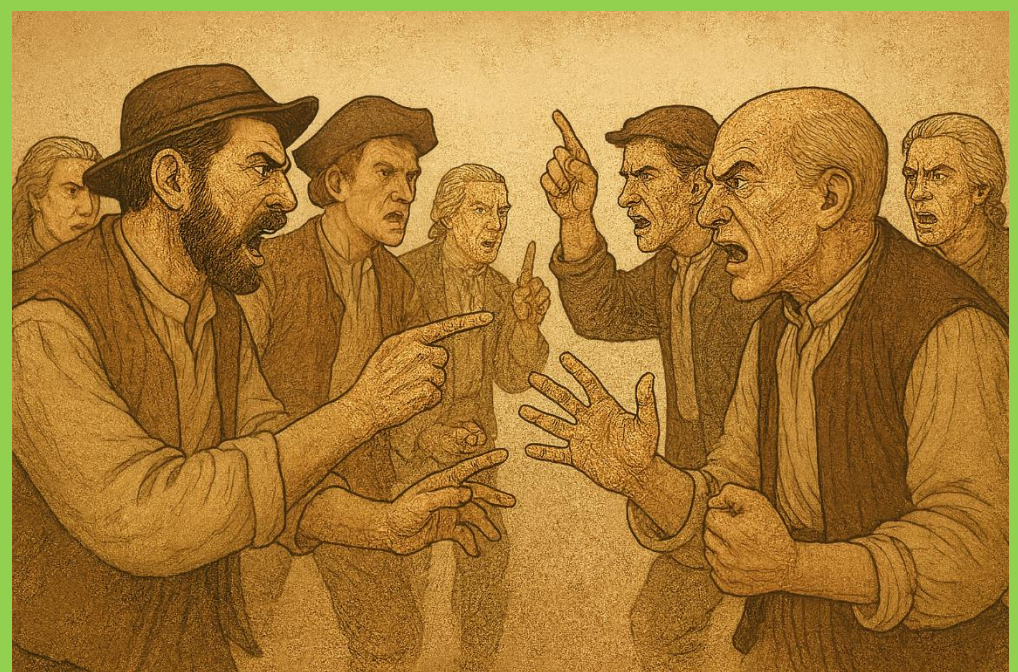
Egyszer lesújtott egy nagy villámcsapás a Kicsi falvak lenti közös templomára. Mivel az leégett, a két hegyi község Saját újat épít, döntött a közösség.

4.
Épülni is kezdett az új istenháza
Kis- és Nagynyúlhegynek közös határára,
De pénzük elfogyott sajnos egykettőre,
Így csak kápolnára futotta belőle.

5.
Annak építése hamar félbe maradt,
Ebből lett aztán a két falu közt harag,
A két bíró ezen csúnyán összekapott
Gerjesztve a lakók közt is nagy haragot.

6.
Szűkmarkúak mind a kisnyúlhegyi népek,
Nagynyúlhegy lakói így vádolták őket,
Azok viszont rögtön hangot adtak annak,
Adjanak amazok, hiszen többen vannak!

7.
A helyzet azután tovább mérgesedett,
Vita robbant ki egy határárok felett,
A kisnyúlhegyi nép ravaszkodva szántott,
Területnövelve húzta meg az árkot.
8.
A két dühös bíró a dombtetőn állva,
Egymásra zúdult az indulatuk árja,
Megsokalta az ég a sok szitkot, átkot,
Kitört egy nagy vihar, dörgött és villámlott.

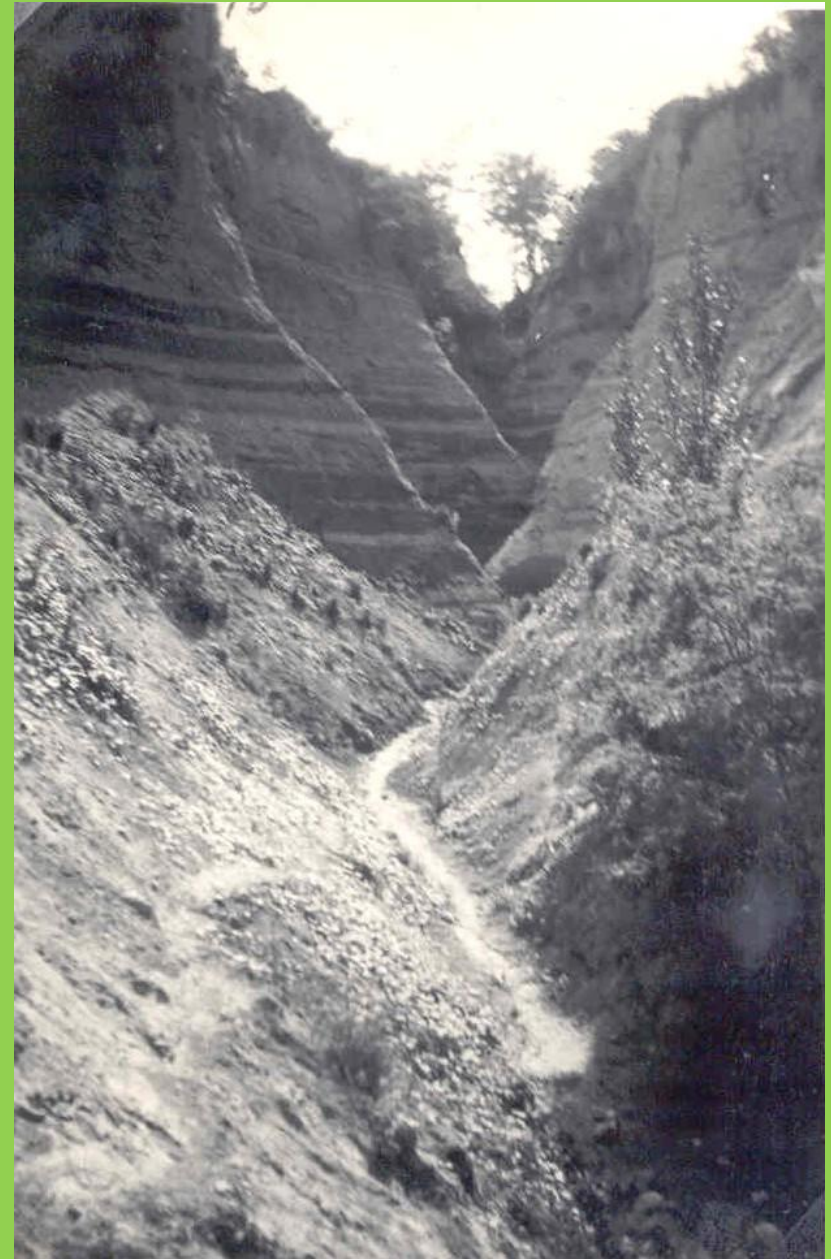

9.

Felhőszakadásból nagy árvizet keltve
Büntetéssé vált az árkos határmesgye,
Széles, mély vízmosást vájt ki a csapadék,
S lett belőle végül hatalmas szakadék.

10.

Hogy ez lesz a vége, nem gondolta senki,
Nem lehetett ezt már többé betemetni.
Ma is Szurdik ennek a helybeli neve,
S lett belőle Nyúlhegy keserves szégyene.

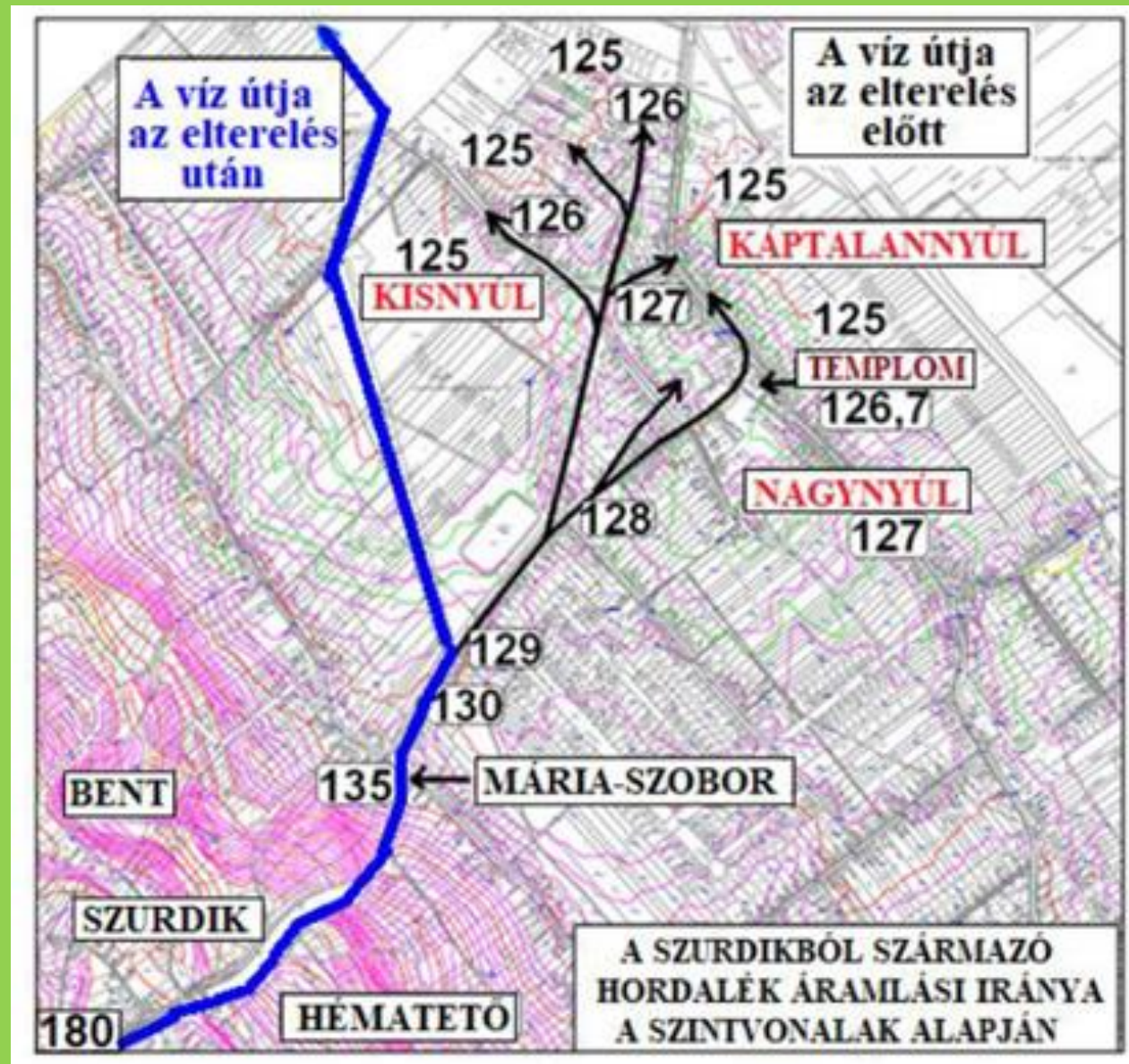
11.

Kocsit, lovat sodort a bőszült áradat,
Iszappal töltve fel a lenti falvakat,
Még az épülőben levő új templomot
Is bekerítette a sok szennyes mocsok.

12.

Ebből is harag lett, a lenti emberek
Szidalmazni kezdték a hegybelieket:

-Micsoda dolog ez, még ilyet ki látott,
A püspökhöz mentek, tegyen igazságot.

13.

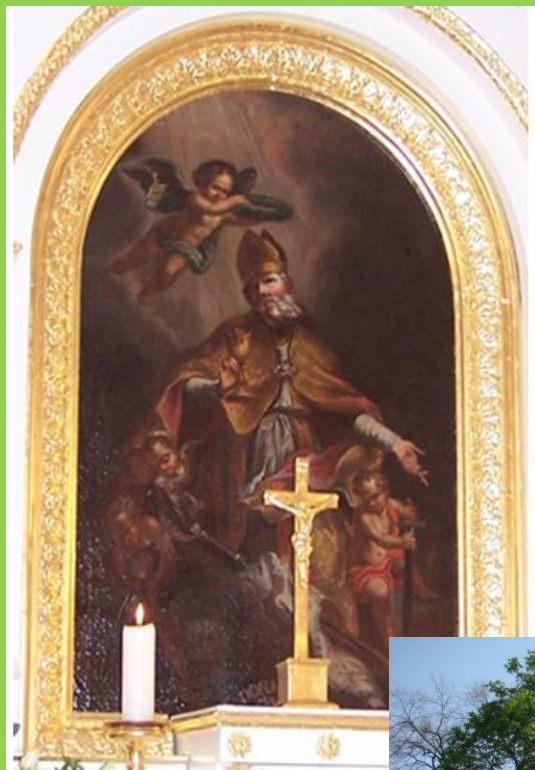
Ő úgy döntött, hogy a fenti falvak népe
Gátat emeljen a lentieket védve,
Így a két hegyközség apraja és nagyja
Heteken át folyton a gát falát rakta.

14.

Ez a gát ma is áll, alig van, ki tudja,
Ez a falu és hegy összekötő útja,
S ez a gát tereli el az árvizeket,
Melyeket árok a Kis-Pándzsába vezet.

15.
A nagy munka közben a hegyfalvak népe
Összebarátkozott, és az lett a vége,
Hogy közös döntéssel azt elhatározták,
Befejezik már a félig kész kápolnát.

16.
Az elhatározást gyorsan tett követte,
Pátronusa lett a szőlők védőszentje,
Felszentelését a püspök úrra bízták,
S Szent Donátra tűzték ki annak a napját.

17.

A felszentelésre azután meghívták
Mind a három lenti Nyúl nevű falucskát,
Olyan sokan jöttek el a meghívásra,
Hogy nem fértek be a hegyi kápolnába.

18.

Így szabadban zajlott a püspöki mise.
S nem maradt le róla épp ezért senki se.
Felszólalt a püspök, az volt javaslata,
Ez legyen ezután Nyúlnak búcsúnapja.

19.

Valamennyien ezt lelkesen fogadták,
Azóta Donátkor tartják búcsú napját.
Ezt aztán azóta hagyománnyá tették,
Ilyenkor érkezik a meghívott vendég.

20.

Attól lett igazán értékes az ünnep,
Hogy a fenti s lenti falvak kibékültek.
Hársfákat ültettek ennek emlékére,
A vén fák árnyéka sokak menedéke.

21.
A békülés okán nagy vígságot csaptak,
S mind a mai napig jó viszonyban vannak.
Ma már egy községet alkot az öt falu,
S messze földön híres lett a nyúli búcsú.

22.

Ha nem hiszed mindezt, gyere el jövőre,
S együtt koccintsunk egy boldogabb jövőre,
Finom nyúli borral vigadj Te is velünk,
Sose felejtse el, hogy mit is ünnepelünk!

**KÖSZÖNI
MEGTISZTELŐ FIGYELMÜKET
A MESE ÍRÓJA
ÉS A KÉPANYAG ÖSSZEÁLLÍTÓJA:**

Fűrész Miklós